

Ч. 8.

РІК 1920.

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇВ ЄДНАЙТЕ СЯ!

РОБІТНИЧИЙ СПІВАННИК

Ціна 25 центів.

Накладом
Видавництва Української Друкарні.
UKRAINIAN PRINTING
426 E. 9th St. New York City.

Ч. 8.

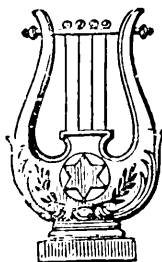
РІК 1920.

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇВ ЄДНАЙТЕ СЯ!

РОБІТНИЧИЙ СПІВАННИК

Ціна 25 центів.

Накладом

Видавництва Української Друкарні

UKRAINIAN PRINTING

426 E. 9th St.

New York City,

ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

Підводьтесь ви, пуждарства діти!
Підводьтесь, — що пуще на землі!
За краю долю вже на світі
Всюди правди загули.

Весь лад пасля ми зруйнуєм
Аж до підвалин, а потім —
Своє нове житє збудуєм —
Були ніщо, будемо всім!

Се останній вже буде
Бій з неправдою за світ,
З інтернаціоналом
Воскресне людський рід!

Не хочем ми добреньких «спасів»
Що крутять нами з галь судів,
Не хочем більше їхніх ласок,—
Ми хочем вільних рад і слів.

Ми від злодюгів хочем взяти
Добро, що вкрали они в нас,
Ми обов'язки хочем знати
Самі і тільки миши для нас!

Се останній вже буде....

Закони гнітять нас і в'яжуть
Податки кров останню ссуть,
Богаті відбутків не знають,
Убогі в туманах живуть.

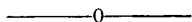
За довго ми були в підданстві,
Та рівність має иньшу путь:
Вона не терпить, щоб в лідарстві
Одні були — другим лиш труд.
Се послідний вже буде....

Царі від колій, майн і ґрунту
У славі, в золоті живуть —
Неначе в казках стародавніх....
Але, як працю нищить тругь!

Плоди народної роботи
Рука дукарська загребла!..
Та голосованєм повернем
Ми в світ житєві жерела!
Се послідний вже буде...

Робітник всіх країв єднай ся!
Ми партія робочих має —
Нема тут місця дармоїдам,
Земля сотворена для нас!

І як небесний грім ударе
Над зграєю падлюк і псів —
Нам сонце вічно засіяє
Огнем живим своїх лучів.
Се останній вже буде...

Микола Тарновський.

«МАРСЕЛЄЗА 20-ГО ВІКУ».

Гей, піднімай ся пролетарю,
До бою з ворогом твоїм;
Витай повставшун волі — зорю, —
Що пробудплась наче грім, (2)
І понесла ся понад трони....
Вже гине клята мара,
Щезнуть царські корони,
Щезає неволя — тюрма.

До бою піднімайсь,
За рівні права;
Падходить вже остання хвиля,
Неволі — клятого рабства!

Вже подалась вража обвала,
Уже хплясть ся — наде;
Кругом понеслась — волі — слава,
По всьому світу гомін йде, (2)

Спадають з рук тяжкі кайдани,
Валять ся холодні тюрми;
З неволі невольник повстане,
Свобідним буде між людьми.
До бою піднімайсь...

Не час терпіти нам неволю,
Вже пробудив ся, цілий сьвіт;
Не час зносить вражу недолю,
І лити свій кровавий піт! (2)
Пора вже скіннути полуди,
Пора позбутись вражих мар;
Не місце там вже для облуди,
Де стане вільний пролетар!
До бою піднімайсь...

Скажіть панам неситим: Засі,
Від долі — нашої судьби;
Вже — волі зоря — підняла ся,
Сьвітить ся поле боротьби (2)
Гей піднімай ся пролетарю,
До бою з ворогом твоім;
Хай поклик могучий: «До бою»,
Розійдись по сьвіті цілім!
До бою піднімайсь...

РАЗОМ. ТОВАРИШІ.

Разом, товариші, в ногу,
Духом зміцнієм в борбі,
В царство свободи дорогу,
Грудьми проложим собі!

Вийшли ми всі із народа,
Всі ми народ трудовий —
Брацький союз і свобода
Ось наш девіз боєвий.

Довго нас в путах тримали,
Довго нас голод морив —
Більше терпцю вже не стало,
Визволу час наступив!

Час до роботи узятись,
Час покидати катів,
Нашій ще силі боятись,
Сили нікчемних царів?!

Сила нас жадна не синне.
Сьвіт капіталу, знесем —
Все що погане з ним згине,
В спільнім життю заживем.

ПОХОРОННА ПІСНЯ.

Замучен' у тзжкій неволі,
Ти славною смертю спочив...
В боротьбі за народнее діло
Ти голову чесно зложив...

Служив ти не довго, — та чесно
Для блага рідної землі...
І ми, — твої братя по ділу, —
На цвинтар тебе занесли...

Наш кат над тобов не глумив ся...
Для блага рідної землі...
І ми, — тво братя по ділу, —
На цвинтар тебе занесли....

Наш кат тобов не глумив ся....
Кругом тебе були свої....
Ми самі, рідимий, закрили
Орлині очі твої...

Не горе нам душу давило, —
Не сльози блищали в очах,
Коли ми, прощались з тобою
Землев засипали твій прах; —

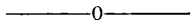

Ні, злоба нас тільки давила!
Ми в бій з ворогами рвались
І мстить безпоцадно, за тебе
Над труном твоїм поклялись...

З тобою одна нам дорога: —
Як ти, й ми в кайданах згинем...
Як ти, — для пародного діла
Ми голови наші несе́м;

Як ти, — ми, бутьможе, послужим
Підставов для пових людей.
Лиш грізним пророчеством нових
Грядучих і мужеських днів.

Та знаєм, як й ти знав, рідимий,
Що скоро на наших кістках
Підніметь ся мститель суровий
І буде сильніший він нас.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

Кати навикли поливати
Країну кров'ю і слізьми,
Але як прийде день відплати,
Судити будемо їх ми!
Судити будемо їх ми!

Хай росте, хай гримить вільний спів,
Наш прапор плине понад трони,
Він несе німсти грім, люду гнів,
І вільний він сіє сів,
А коліром весь червоний:
На ньому кров робітників!
На ньому кров робітників!

Кати силкують ся кайдани
Єще міцніщими зробить,
Та з тюрм усіх — руїна стане,
І тільки добре буде жить!
І тільки добре буде жить!
Хай росте, хай гримить, і т. д.

Вже лад старий стихнувся і пада,
Життя нове його змете, —
Робити ме гуртом громада
І все, що зробить, — спільне те!
І все, що зробить, — спільне те!
Хай росте, хай гримить, і т. д.

Гей разом, братя, всі до бою,
Щоб думка всіх одна вела!
Де-ж найде хто такую зброю,
Щоб вільний люд зломить могла?
Щоб вільний люд зломить могла?
Хай росте, хай гримить, і т. д.

М А Ї В К А .

Сьогодні день — велике свято,
Сьогодні перший май! —
Нам пам некло вміли дати,
Собі украли рай.

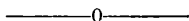
Нам весіле та гуляне,
Нема буденних днів,
А нам відвічне мордовань —
Недоля пуждарів.

Поки нам щиро курять очі,
У морок нас ведуть,
Уся гидота, діти ночі,
З нас тільки і живуть!

Та час минув, пронав на вік;
Прокинули ся ми,
Заворушив ся робітник
Загниєте, панні!

Сьогодні день — велике свято,
Сьогодні перший май,
Сьогодні будем присягати
Що в вас відіймем рай!

Диви ся, дико! наша сла
Росте, на тебе йде,
Тобі весна не буде мила,
Де наших сьців гуде!

Микола Тарновський.

В ДЕНЬ ПЕРШОГО МАЯ.

Сьогодні свято «Перший Май»
Великвій день в лихій добі;
Се день життя робучих стай,
Се збруя нам в тяжкій борбі...
На «Перший Май» хто лиш жие,
Хто хоче жить — в ряди ставай!
Бо світ говорть лунає бс —
Сьогодні сьвято «Перший Май»!

В ряди ставай, в ряди борців!
Покниь зневіру в забутя;
Поклич живих, буди мерців,
На краспу путь, в нове життя!
Бо день настав. І слухний час,
Се день весни в робучих кляс,
Тим днем є сьвято «Перший Май»!

ВАРШАВ'ЯНКА.

Хмари зловісні нависли над нами...
Сили ворожі нас тяжко гнітуть.
Станьмо-ж до бою усі з ворогами,
Смерть або воля та слава нас ждуть!

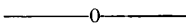
Ми-ж не злякаємось. Гордо та сміло
Стяг піднесемо за правес діло.
Стяг боротьби за свободу народа,
Щоб нанували скрізь воля та згода.
В ряди ставаймо,
Стяг піднимаймо,
Хай лише грізно могутній наш сьнів!
За правес діло
Гордо і сміло
Вдаримо розом на всіх ворогів!

Пухне із голоду люд весь робочий; —
Доки-ж ми будемо, братя, терпіть?!
Доки катица до крові охочий
Буде по світови кров нашу лить?!

Станьмо до бою! Не згинуть ніколи
Ті, що поляжуть за щасте людий,
Ті, що житє віддадуть задля волї,
Ті, що у тюрми підуть з за ідей!
В ряди ставаймо, і т. д.

Нам невинні тиранів корони!
Час настає їх погами здоїтять,
Час настає зруйнують усі трони
І на маленькі тріски поломають.

Пімета усім ворогам супостатам,
Що закували народ в кайдани!
Пімета і смерть всім царям супостатам!
Нумо-ж до бою, всі праці спни!
В ряди ставаймо, і т. д.

СЛЬОЗАМИ ЗЛИТА УКРАЇНА.

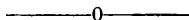
Сльозами злита Україна,
Повита горем, Правда спить;
Її на робітничій, сірій спиї
Веселий, цяпний пац лежить.

Робітник! Встань, прокниньсь, скинь панів!
Розправ же свій прапор червоний!
На панів, на тиранів-царів
Грізно настав свою зброю!
Хай прапор твій засяє в бою
І жах ввілеть ся в ворогів, —
На йому кров робітників!

Пани лютують, пють гуляють,
Вже чують, клятї, страшний час!
І час надходить... Випрамяє
Робітник спину із під вас!
Робітник! Встань, прокинись, і т. д.

Гуляйте-ж п'яні, розкошуйте,
Впивайтесь кров'ю братів!
Кайдани міцні гартуйте, —
Надходить час робітників.
Робітник! Встань, прокинись, і т. д.

Надходить час великий, славний...
Встає похилий робітник,
Зриває пута, бо кайдани,
Луною лєть ся вільний крик.
Робітник! Встань, прокинись, і т. д.

МИ РОБІТНИКИ.

Ми робітники,
Числом великі,
Ми ненавидим панське ярмо,
Йшли діди на муки,
Підем і правнуки
За волю ми жите своє дамо.

Сьвітом забуті,
В кайдани скуті
Вип'єм тую чашу повну вже у щерть,
Бо за тую єдну
Вольную країну
Готові ми на муки і на смерть.

Не тиш ся, враже!
Сотня поляже,
Тисяч натомість стане до борби!
За гірку зневагу
Склали ми присягу:
Вести борбу — невольнії раби.

Наша присяга
Се: мечь відвага,
Воля Народу, скривджене добро —
Ними ся клянемо,
Пок' живі будемо
Ломить, валить кайдани і ярмо!

Пірвем кайдани
Які тирани
Кріпше і кріпше сковують що-дня,
Бо ми робітники,
Числом великі,
Ножів і куль не боїмось й огня!

ЖАЛОБНИЙ МАРШ.

Ви жертвою в бою перівним лягли
З любови до свого народу,
Ви все віддали, що за його змогли: —
І щастє, і честь і свободу.

Не раз ви конали в в'язницях брудних,
Свій суд беззаконний над вами
Катюги — судді вирікали, і ви
На смерть волочили кайдани.

А деснот гуляє на учті гучній,
Неспокій вином заливає...
А грізні слова на двірцевій стіні
Огніста рука розставляє:

— «Ударе ось час, і повстане народ
У силі могутній свободі,
Розкине усе, що гнітило його
І скаже напасникам: — годі!...»

За вами борців свіжий полк уже йде
На смерть і погибель готовий!..
Працуйте же, братці, ви чесно пройшли
Велику дорогу любви...

РОБІТНИЧА ПІСНЯ.

Що-божний день ми встаємо з півнями;
Ще сьвітять ся по містї ліхтарі,
А голод нас жене в підземні ями,
Бо ми на те відвічні шахтарі.
Працює спина, плечі ноги й руки;
Вже й сили нема, а все рвемо кремень...
Що-ж нам придбав наш труд важкий та
На старість літ без крихти хліба гинь! муки?

Поєднаймось з братом брат,
Зачернім лише по чарці!
Хай грімлять
Із гармат

Кати наші — працьодавці,
Розсилають смерти жах!
І ми винемо за згоду,
За братерство, та свободу,
Щоб настала по сьвітах!

З мокрого дна ми добуваєм перли,
Зроблиши рай ми з рідної землі,
Саміж їремо старцями, як і мерли,
Притьмом здихаєм у кромішній млі...

Кривавий піт з нас капле, ллють ся сльози,
А в дсмовину ляжем злидарем:
Не нас напоють виноградні лози
І в оксаміт не ми себе вберем.

Поєднаймось з братом брат...

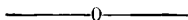
В'ялить нас труд і нужда перед часом;
Кому така голота дорога?
Хто не вважа машинами та мясом
Робітників, дешевих от шага?
Де чудеса, то там і наші спли;
Ми здобували Вавилон повний;
Немов ті пчолы, — меду наносили,
А їсти вибач, бо се мід не твій!

Поєднаймось з братом брат...

Ми тулимось в холодних підземелях:
Там наші хати; носим дахмани....
Товарищують з нами в тих оселях,
Ховаючись від світла, кажани.
Т каємо ми від гурту з ними в пори,
Не дивимось на сонечко ясне...
Нащо-ж огнем палають наші зори?
Чом сміливійши завзята не зягне?

Поєднаймось з братом брат...

Що-раз, як ми кров нашу розливаем
За рідний край, — яка корпєть кому?
Мерзенно деспота уквітчаєм
Та й молимоєь як богови йому.
Не стяг війни розвиваймо, а любви;
Пашницею засїймо скрізь поля.
Доволї люд уже потратив крови!
Устане раб, що голову схиля!
Посднаймоєь з братом брат...

С. Загородний.

ЦАРІ КРОВ НАШУ ПРОЛИВАЮТЬ.

Царі кров нашу проливають,
Пани і дуки гноблять нас,
Та вже педолї дні минають
І прийде, прийдеє слушний час.

Нумо враз затиїм вільний єьпів, —
Наш прапор вже панів лякас!
І неєє єьду гнїв, нїмєєє грїм,
Єьвободу народам уєьїм!
Як зоря єьвіт єьервонпї єьє,
Бо кров'ю нашою заєьлив!

Нікчемні теплих сил падії,
Що мріють дух наш зашиють,
Пронадуть заходи лихії,
А добрі вічно будуть жить.
Нумо враз затягнім, і т. д.

У лаву сміло станем, бротя,
І враз на бій підемо ми!
Не зломить нашого завзятя
Ні цар, ні вражії папи!
Нумо враз затягнім, і т. д.

У наймах гине люд робочий!
Та вже свитас волі день!
До праці підемо охочі,
На себе працювать лишень.
Нумо враз затягнім, і т. д.

Хай счезнуть клятїї тиранї!
Хай счезнуть визиск, счезне гнїт!
Ми знищем лад старий, поганїй,
Новий збудуємо ми свїт!
Нумо враз затягнім, і т. д.

ПІСНЯ СОЦІЯЛІСТІВ.

Гей наперед не вагаймося,
Силу всю нашу зміцнім.
Геть лупіїв позбуваймося,
Щастя пивкам відберім.

В бій, в боротьбу з ворогами.
Правди нашої не вбють —
Ляжуть першії кістками,
Сьвіжі борці надійдуть...

Хай нас в вязниці шпурляють,
Хай нас мордують вогнем,
Хай в копальні запрають,
Хай ми оттам пропадем.

В бій боротьбу...

Стогне і тяжко зітхає,
В злиднях парод пропадає,
Руки до нас простягає,
В нас поратунку благає.

В бій боротьбу...

Годі катам панувати,
Годі буржуям рости,
Чи не обридли пам лати,
Вічні голодні пости.

В бій боротьбу...

Скиньмо міцною рукою
З себе відвічний тягар,
І піднесем над землею,
Праці пранор аж до хмар...
В бій боротьбу...

— 0 —

О. Колесса.

ШАЛІЙТЕ!

Шалійте, шалійте, скажені кати!
Годуйте шпionів, будуйте тюрми!
До бою сто тисяч робітників стане,
Пірвем, пірвем, пірвем ті кайдани!

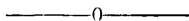
За правду, за волю ми станемо враз,
Ланци, ні багнети не пострах для нас!
Бо вільного духа не скути в кайдани.
Біда, біда, біда вам тирани!

Робітники духа! Робіткам всім,
Ми руки подаймо, на бій їх ведім!
Бо епільна усіх нас злучила педоля:
І труд і піт і кров, — кнут педоля!
За правду, за волю, і т. д.

Від краю до краю не громи гудуть,
Робітників полки злучені ідуть
І поклик рокоче: Вставайте народи!
Приїшла пора, пора, — день свободи!
За правду, за волю, і т. д.

Підвалнии світа валять ся старі,
Поблїдли нероби, дрозжать онирі,
Бо зоря свободи вже сходить якрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права!
За правду, за волю, і т. д.

І вольні народи, як добрі брати,
Ползнуть до сонця, до щастя мети,
Розкусесь, двигнеть ся і наша родина:
Одна, сильна, вільна Україна!
За правду, за волю, і т. д.

Микола Тарновський.

П І С Н Я

З «ВЕЛИКОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ».

(На цуту: Соколи, соколи).

Робучий народе, де твої права,
Де правда і воля для тебе?
Де твої здобутки, признака людства,
Де труд — що витворюєш з себе?!

Права твої — волю і правду сьвяту
Тяжкими ланцями скували;
Здобутки культури, на школу людству
Війною страшною здотали!

Народе робучий зі сну пробудись, —
Зі сну вікового — тяжкого,
І в голос могутий, сейчас озовись, —
Признай ся до права сьвятого;

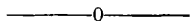
Чи хочеш ще далі, терпіти сей гніт,
Під лютим тираном стогнати,
Точити кров свою — кровавий свій ніт
На полю в траншеях копати?!...

На тебе чикає велике діло, —
Як прийде рішуча година;
Створити порядок — щоб лучше було,
Щоб світ був одна я родина!

Пора виходити з робітничих пор,
Громадно ставати до бою;
Нехай засіяє *червоний прапор*,
На світ, понад тронем — горою!

Хай гниє проклята примара війни,
Хай гинуть тирани буржуї;
Уступлять нероби неситі наші
Під напором нашої збруї!

Робучий народе — се твоя мета,
За право вставати до бою;
Хай воля повстане і правда сьвята,
А сьвіт буде вольний собою!

Г. Ткачук.

ВСІХ СИЛ УЖИВАЮТЬ.

(На пунту: «Коли Україна борбу розпочала»).

Всіх сил уживають катюги прокляті,
Щоб рух наш визвольний убити,
Щоб завше могли у роскошах гуляти,
Щоб завше могли кров з нас пити!
Та марні злодійські з'усилля, —
Їх рай уже скоро скінчить ся,
Нас в бою не сшиють ворожая сила.
Не в довзі пам воля всміхнеть ся.

Все те чим віками нас билли тирани.
Служити їм довго не буде,
На прах розлетять ся відвічні кайдани,
Раби стануть вольними всюди;
Пропадуть пони, шкіродравці,
Що вірно злодіям служили,
Пропадуть враз з ними усї ті шубравці,
Що кров з нас віками точили.

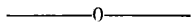
СЬМІЛО, ДРУГИ!

Сміло, други! Не теряйте
Духа на страшную прю!
Бідну країну спасайте,
Честь і свободу свою!

Як нам умерти прийдець ся
В сїрних казармах, тюрмах —
Местник новий підіймець ся
В наших зболїлих кістках!

Хай нас по тюрмах саджають,
Хай нас пробують вогнем,
Хай на Сибір засялають —
Ми всі тортури знесем!

Як нам рмерти прийдець ся
В сїрних казармах, тюрмах —
Местник повний підіймець ся
На наших зболїлих кістках!

МАРСЕЛЄЗА.

Скиньмо сьвіта старого ідоли,
Здуймо порох його з наших нїг,
Нам ворожі богацтва престולי,
Пенавнесий нам царський порїг.

Ми підемо, де муки і стони,
Межи парід голодний підем,
З ним злодіям пішлемо проклони,
На борбу ми його призовем.

Скидайте, робучі, століття гнет,
Вставайте на ситих, голодні,
Хай громом кличі бють народні,
Вперед!

Чи ще мало теріли ми горя?
Встапмо брата усї і ураз
Від Дніпра аж до Білого моря,
Від Поволжа в далекий Кавказ,—

На злодюг. на собак, на богатих
І на злого вампіра - царя!
Бий, рубай їх злодїїв проклятих!
Вже віщує зіринця східня,

Скидайте, робучі, століття гнет,...

І зійде над носьвятим кервою,
Сонце правди і щастя людий,
Роковою мир купим борбою,
Кров'ю куним ми щастє дїтній,

І вигатимем волї годнну,
Згниє зло, згниє лож між людьм
І зіллють ся народи в єдию
В царствї труду, братерства, любви.

Скидайте, робучі, століття гнет,...

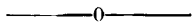
Г. Ткачук.

Н Е П О Р А .

Не пора, не пора, не пора,
Довше клятим катюгам служити,
Зачинає валитись будівля стара,
Нумож веюди злодів судити.

Та пора є велика для нас,
Наша доля рішась у ній,
Таж будім ся зі сну у великий той час,
Щоб не жити у неволі страшній.

Спінім всі в пролстарській табор,
Проженімо усіх лїгваїв,
Уповиймо всю землю в червоний прапор.
Занесімо до хмар вольний спів.

Я К И Й Т О В І Т Е Р .

Який то вітер шумно грас
Від Сяну, Прута до Карпат?
Яке то диво визирає
Із тих нуждених хлонських хат?

Гейже враз, гейже враз, гукнемо,
Дби й сліпі нас пізнали:
«Ми є ті, що вас всіх кормимо,—
За всіх вас терпимо, —
Ми соціяльні демократи,
Що звергли темноти ярмо!»

Ми ті, що гнули ся, як лози,
Були покірні, як вівця,
Котрим неволя, кров і сльози
Ще не доїхали кінця.

Гейже враз, і т. д.

Ми ті offerми, ті рекрути,
Гарматне мясо на війну.
Ті, що їх кривди й голод лютий
Жене за море, в чужину.

Гейже враз, і т. д.

Ми ті, що платимо податки,
Собі ж линаєм труд і плач,
Котрим державні всі порядки
Є тільки горе, тільки драч.

Гейже враз, і т. д.

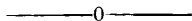
Ми ті, котрим заперті двері,
Запертий до свободи шлях;
Ми масм права на папері,
А обовязки на плечах.

Гейже враз, і т. д.

Та вже не довго тої муки!
Нам час не дати ся на глум:
Здіймуть ся дружні хлопські руки
І просвітлиє хлопський ум!
Гейже враз, і т. д.

Ми хочем вчить ся, поступати,
Бо кривда є сестрою тьми;
Для себе хочем працювати
І бути люди між людьми!
Гейже враз, і т. д.

А всіх, хто явно або тайно,
Нам ладить пута і ярем
Всіх дармоїдів радикально
Ми з свого краю вищемем!
Гейже враз, і т. д.

ГОДІ ТЕРПІТИ!

Годі терпіти, годі стогнати,
Годі напам догоджати,
Годі дукарські пиви широкі
Грудями щиро орати,
Щиро роати, слізьми зливати,

Кровю та потом гноїти, —
Нумо селяне, — правдонька встане!
Нумо себе боронити!
З віку до віку ми працювали,—
Паньство в роскошах куняло:
Лихо та злидні нас посідали,—
Паньство весело гуляло.
Паньство гуляло, їло спивало
Працю гірку мужикову,
А за оренди в нас забирало
Свиту й останню корову.
З панської ласки, хліба не їсти!
Мусим щорік голодати,
А хоч у зімку десь по фабриках,
Праці тяжкої шукати.
Стен наш широкий, ліс, батьківщина,
Все за панамп пропало!
Годі терніти, годі стогнати!
Далі тернцю вже не стало...
Прапор червоний в повітрі віє,
Кличе усіх нас повстати. —
Годі на паньство дурно робити
Годі йому догоджати!
Нумо боротись, щоб на Україні
Зникли пани з дукарями.
Щоб на широкім світі веселім
Люди зробились братами.

Г. Ткачук.

ЗАМКНУЛИ ГО ДО ВЯЗНИЦІ.

(На ушту: Я самотний на чужині).

Замкнули го до вязниці, (2)
Каніталу оборонці.

За те що вчив люд робочий, (2)
Як здобути устрій кращий.

За те що бажав, щоб всюди, (2)
Зажили щасливо люди.

Щоб не було так як нині, (2)
В одних рескіш в других злидні.

Одні живуть у палатах, (2)
Другі в темних тієнях хатах.

Ті що нічо не працюють, (2)
Живуть гарно. бенькетують.

А ті що все виробляють, (2)
Від голоду умирають.

Не міг він ся з тим згодити, (2)
За те мусить в тюрмі гнити.

На сьвіт з за ґрат виглядає. (2)
Суду нацьського чекає.

П. К.

ОЙ, ВЖЕ ЧАС.

Ой, вже час, ой, вже час,
За себе повстати,
Катів поскидати, —

А чи пан, чи пропав...
Двічі не вмірати. —
Громадо, до збруї!

Нам життя не доють
Злодійські закони:
Побемо корони! —

А чи пан, чи пропав...
Розвалило трони —
Громадо, до збруї!

Ой, порвав ся терпець,
Розв'язались руки. —
Муками за муки!

А чи пан, чи пропав...
Тремтїть, вражі дуки!
Громадо, до збруї!

У крові ворогів
Скупаємо долю,
Вибемось на волю!

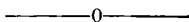
А чи пан, чи пропав...
Розвієм неволю!
Громадо, до збруї!

Дармоїдам - панам,
Доляришкам клятим
Гедї панувати!

А чи пан, чи пропав...
Двічі не вмірати. —
Громадо, до збруї!

За робочий народ,
За право людини
Биймось до загину,

А чи пан, чи пропав...
Нехай ворог гине! —
Громадо, до збруї!

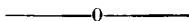
Н Е П О Р А .

Не пора, не пора, не пора
Грубих трупів на плечах носить!
Довершилась робітників кривда стара
Нам пора вже на себе робить!

Не пора, не пора, не пора
За царів і панів лить свою кров
І любить буржуя, що народ обдира—
В соціалізмі наша любов.

Не пора, не пора, не пора
Між собою плекати роздор!
Хай пронаде незгоди проклята мара!
Під червоний єднаймоєь прапор!

Бо пора се послїдня є:
У завзятїй важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю й свободне житє
Лишить дітям та внукам своїм!

СОНЦЕ СХОДИТЬ.

Сонце сходить із аходить,
А я в тюрмі все в ночи.
Моє вікно вартовї
Не спускають з очий!

Разом мене стережете,
Менї звідси не втікати
Не такі мої кайдани,
Щоб їх міг я розірвати.

Ой кайдани нещасливі,
Ви залїзні сторожі!
Не порвуть вас мої руки,
Не поріжуть і ножі.

В тюрмі тут я пропадаю,
За зрадливу жінку *) ту!
Тут понав я в місто раю,
За любов мою свьату!

Ти не сьмій ся, чарівнице,
Не глуми ся надім-мнов!
Я ще тюрму перебуду,
І стріну ся ще з тобов!

Тебе люблять! Обожають!
Поки сьвітить ся краса.
Личка згодом полняють,
Краса зникне мов роса!

Будеш в сьвітї ти скитатись,
Гола, боса, немічна,
Всі будуть тебе цуратись,
Обожателї й рідня!

От тоді ти на колїнах
Будеш землю цїлувать,
І у мене ти за зраду
Будеш прощєня благать.

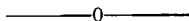
*) Під жінкою треба розуміти долю, яка зрадила вязня, що нагодить ся в тюрмі.

Але тоді вже простити,
Ох!... не зможу я тобі!
Бо кайдани за глибоко
В серце врїжуть ся менї.

Не бувають вже як бувало
Нам з тобою у гостях,
Душу горе вже порвало,
Тїло — ланци по тюрмах!

В тяжких муках нам судилось
Коротати все життя!
Щастє зникло!... Мов приснилось
І пропаде в забутя!

Сонце сходить і заходить,
А в тюрмі все темна ніч!
Проч із думки чарівнице,
Серце й душу не калїч!...

Д О Б О Ю .

Не будьмо слїшими
Рабами нїними,
Що милости просять
У своїх катів!
І викуєм рай!...

А станьмо до бою
Грізною юрбою
І виліймо в бою
Розлючений гнів!
За кривду народу
Пімстити ся треба!
Вже доста носити
Незносний ланцюх!
Надія загіє,
Не ласки із неба!
А буря розвіє
Невольний дух.
Хто волі бажає,
За нами до бою!
Сильною юрбою
Побєм ворогів!
Де сила, там воля,
Де праця, там доля —
Веселий, побідний
Затягнемо спів!
До решту загинем,
А свого не кинем!
Нас люди не знають,
Неславлять — нехай!
Ми маємо силу,
Ми маєм охоту —
Зачнемо роботу

МАРШ ГІРНИКІВ.

(На нуту, «Варшавянка»).

Тяжко працюєм, у нутрі земнім, —
У день, чи в ночи, в вечер чи зрана
У гробі душнім, — мов в пеклі темнім
В кровавім поті ми скарби знайдем.

Під скали грізнов зимнов ококов
Де карк нам к, долу від праці гне ся,
Сльоза терпінь до очий леть ся
Марево смерти до нас смієть ся.

На бій рішучий
Сьвятій і правий,
Марш, марш вперед
З внутр землі народ!

А камінь висить над головою, —
Мов кат він чига на наше житя,
І в одній хвили жінку вдовою
А сирітками дітки оставля?

За що ми терпимо! Ми-ж не злочинці,
Чом позбавлені права до сонця?
За що піднали так тяжкій карі?
Коли терпіням діждемось кінця?

На бій рішучий
Святий і правий,
Марш, марш вперед
З внутр землі народ!

Не вже-ж ми вічно упосліджені
Аби все двигать тяжкі кайдани
Скарби збирають для паньської кпшені
Гріш дїлить з трутнем кров'ю зрошений.

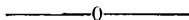
Сили нас лишать по тяжких трудах
Пани з роботи всіх нас паженуть
Бо більши надвишки по наших трудах
Вони збирати ніяк не зможуть.

На бій рішучий
Святий і правий,
Марш, марш вперед
З внутр землі народ!

За те зважаймо що тих чекає
У капіталістичнім устрою
Хто паявку-пана другом вважає
І не взброївши-сь йде до бою.

Гей проз з просьбами, дрозіте пани,
Бо нас єднає справа нам знапа,
Ми вам заплатимо за кров, за рани
Взбросні в силу єдности стана.

На бій рішучий
Святий і правий,
Марш, марш вперед
З внутр землі народ!

Гр. Ткачук.

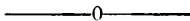
ЩЕ НЕ ВБИТА НАША СИЛА.

Ще не вбита наша сила,
Хоч вбити бажають,
Хоч не мало нас по тюрмах,
Що-дня замикають.
Та даремні катів проби, —
Не вбють всіх тюрмою,
Міліони є нас нині —
Готових до бою.
Не спинять кати прокляті
Нашого походу,
Уже вскорі люд робочий
Здобуде свободу.

Не вбють тирани правди,
Вона жити буде,
Бо за нею у бій підуть
Усі чесні люди.
Запанує правда всюди,
На широких сьвітї,

І ніхто тогди не буде,
Коштом других жити.
Щезнуть крадіжі, убійства,
Війни й всі нещастя,
Люди жити муть у згоді,
Наче рідні братя.

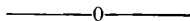
Хоч багато нас впадає,
У завзятім бою,
За те лишим поколінням,
Здобутую волю.
Засияє сонце правди,
В робітничій хаті,
І щасливо будуть жити
Всі люди на сьвіті.
І спомянуть колись внуки,
Сьвяткуючи волю,
Усіх борців, що полягли,
У завзятім бою.

Я САМОТНИЙ НА ЧУЖИНІ.

Я самотний на чужині (2)
Гей, гей, тяжко жити сиротині —
Фабриканти мя спіймали (2)
Гей, гей, до роботи тяжкої взяли.
Коли за що унімнеся, (2)
Гей, гей, комуністом тя назве —

Комуністом та й перобом (2)
Гей, гей, до вязниці цього драба —
А я сиджу у вязниці, (2)
Гей, гей, діти мої у фабриці —
Усі в школі аж до смерти (2)
Гей, гей, щоби знали шкіру дерти —
Сонце сходить, мраку зносить, (2)
Гей гей, я герой кайдани носить —
Чисте чули. брата млі? (2)
Гей, гей, як по вічах говорили —
Ваші серця камяній, (2)
Гей, гей, кадилом обкуряний —
Попівство вас обдурило, (2)
Гей, гей, щоб їм карки покрутило —
Усі ситі череваті, (2)
Гей, гей, карки у них всіх свинячі —
Досить брата уже спати, (2)
Гей, гей, гонїть сволоч до роботи —
Та най ідуть до роботи, (2)
Гей, гей, щоб до раю скорше вихались —

РОЗВИВАЙ СЯ, ТИ ВИСОКИЙ ДУБЕ.

Розвивай ся, ти високій дубе

Весна красна буде!

Розпадуть ся пута віковії,

Прокинуть ся люди.

Розпадуть ся пута віковії
Тяжкії кайдани,
Непобіджений злими ворогами,
Робочий люд встане.

Встане робітників матір славна, —
Щаслива і вільна,
По всіх місцях нашої земленьки
Одна пероздільна.

Щезнуть межі, що помежували
Пявки між собою,
Згорне мати до себе всі діти,
Теплою рукою.

Діти ж мої, діти нещасливі,
Блудні сиротята,
Годі ж бо вам в панів на услужі,
Свій вік коротати.

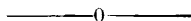
Підіймайтесз на сьвяте діло;
На щирую дружбу,
Та щоби ви чесно послужили,
Для матери службу.

Чи щез то ви мало наслужились
Капіталізмови?
Чи щез то ви мало поточились
Братерської крови?

Пора діти, пора поглядіти
До власної хати,
Щоб ґаздою а не слугою
Перед світом стати!

Розвивай ся, ти високий дубе
Весна красна буде!
Гей вставаймо таєднаймо ся,
Робочії люде!

Єднаймо ся, братаймо ся,
В товариство чесне,
Хай братерством, щирими трудами,
Нам доля воскресне!

Микола Тарновський.

ГИМН УКРАЇНСЬКИХ СОЦІЯЛІСТІВ В АМЕРИЦІ.

(На нуту: « Ми Гайдамаки ».)

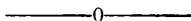
Час вже до бою, всею юрбою,
Сьміло підняти наш ґранор сьвятій;
Сьвіт уже збудив ся, в друге розповив ся,
І волї клич — проникнув ся грімкий!

Станем у згоді, в сьмілім поході,
Явно покажем сьвіту, хто ми є;
Ми борці за волю — за робочих долю,
— Наш ключ один; «до бою хто жие!»

Проч зтемптою — тронем — тюрмою,
Наша сьвятиня рівнії права, —
Згинуть всі тирани, вольний люд повстане,
Бо дух живий і правда ще жива!

Деж тая сила, — щоби ширила,
Волю народів — як настане суд,
Правди не поборе, жадне в сьвітї горе,
Бо сьвіт цілий буде робочий люд!...

Сьміло ж ставаймо, слідом стунаймо,
Правди і волі, — сьвітових борців;
Хай права настануть, без хлопа—без пана,
А в сьвіт сьвітів, полине вольний сьпів!

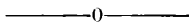
НЕ МИРИТСЬ МИЛІ ДРУЗЯ.

Не миритись милі друзя,
А боротись ниші нам,
Бо шаліс кат завзятий,
Смерть голосить усім нам.

Гей! у бій ставаймо разом
Грудь при груді до ряду!
Кров, жите не жаль віддати
За волю і свободу.

Гей в громаду товариство!
Кличе спільна всім справа,
Хай настане пролетарам
Красша доля і правда.

Разом друзя під прапор наш,
Най наш клич його веде;
Тільки смілі пут не знають,
Тільки смілих воля жде!

Г. Т.

ВСТАВАЙ ВЖЕ РОБОЧИЙ НАРОДЕ!

(На нуту: «Розвивай ся ти високий дубе.»)

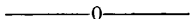
Вставай вже робучий народе,
Бо вже сонце сходить;
Проклятий лад вже над гробом,
А новий надходить.

І так довго ти мовчав корив ся,
Бояв ся повстати,
Все що мав'єсь віддавав ти,
Для добра богатих.

Всі богацтва впроблені,
Твоїми руками,
І облите твею, кровію,
В фабриках в копальни.

Виступай же воликане,
З катами до бою,
Щоб здобути вже для себе;
Щастє сьвяту волю.

II. Стець.

ПЕРШИЙ МАЙ.

Вставайте братя бодро й дружно,
На свій празник, майський день;
Най зобачуть тії тругні,
Що в нас сила. Ми живем.

Най зобачуть ті перобя,
Що житє від нас беруть,
Що їх царство проминеть ся,
Пишні трони пропадуть.

Спла жадна нас не спине,
В недалекій боротьбі,
Всі з'успля їх даремні,
У рішачій судьбі.

Наше жите у неволі,
Нам до него прав нема;
Кругом царить смерть і голод,
Цілий сьвіт, се лиш тюрма.

Час вже близький, педалекий;
Народ збудить ся зі сну,
Переверне все на сьвітї,
Громом розвалить тюрму.

Раби, нанц—дармоїди,
Усі пезнуть на землі,
Згода рівність і братерство
Запанують між людьми.

— 0 —

ПОГИБШИМ.

Погибшії брата, вам вічний спокой,
Убийцям на віки прокляте!
Погибли ми сьміло на нерівній борбі,
За нашу свободу і щасте.

Убиті ви братя кровавов руков,
Того, хто народ угнітає,
Робітничу кров проливає ріков,
На трунах рай собі справляє.

Над вашов могилов, ми клятву даєм,
На сьвяту кров нашу клянем ся:
Ми будем боротись з пуждою і злом,
Свободи і щастя доб'єм ся.

Тоді ми на ваші могили прийдем
І скажем: «Погибшій братя!
Ніч гнесту й насилля змінила ся днем,
Свободи братерства і щастя.»

Погибшій братя вам вічний спокій,
Убийцям на віки прокляте,
Погибли ви сміло в нерівній борбі,
За нашу свободу і щастє!

— 0 —

ОЙ ТИ ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ.

Ой ти дубе кучерявий
Надія наша,
Пред тобою хай трясеться, мліє,
Вся сила вража;

Бо і сам міністер не вдіє нічого (2).
Як без него параграфів натешемо много;
Ми самі твердем —

Лани панські своєм потом поливаємо,
А за теє, по дваццять Грейцарів
Побираємо;
Досить, вороженки, кровцю нашу пити (2).
Час нам братя, щоби всюди
Штрайки заводити
На погибіль ворогам —

З тими шахраями, виборцями,
Лад зробити час;
Щоби не закрали голосів у нас,
Шахраїв виборців (2).
Що в шапках з пуццями,
Бий у морду де лиш здіблеш, до дїтчої мамі,
Хай в нас голосів не крадуть —

А на хрунів милі братя,
Знайдеть ся бойкот,
Що найстарший хрунь (2).
З рилом, з ратицями,
Як обірве параграфів,
Зараз піде знами,
Або всього відрічесь —

Т. Ткачук.

ГЕЙ ПРОЛЄТАРЮ.

(На путу: Гей там на горі сін іде.)

Гей пролетарю повставай,
Під стяг червоний приставай,
Гейже до бою,
За життя краще, за волю,
Взнесім прапор наш горою.

Гей не дозволяй щоб буржуї
Жили довше з праці твої,
Гейже до бою, і т. д.

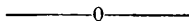
Гей не слухай в нічім катів,
Ні їх слуг, пузатих пошів,
Гейже до бою, і т. д.

Не будь рабом не понижайсь,
Всюди пошани, домагайсь,
Гейже до бою, і т. д.

Не плач нишком, не нарікай,
Прав своїх сміло добувай,
Гейже до бою, і т. д.

Гей, як в оден ряд станем всі,
Впадуть песиті буржуї.
Гейже до бою, і т. д.

Гей, як повий лад заведем,
По людськи всюди заживем.
Гейже до бою, і т. д.

ПОРА ВЖЕ БРАТЯ.

(На нуту: Годі терпіти).

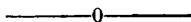
Пора вже братя, до бою стати,
Пора тиранам сказати,
Що ми бажаєм, працею своєю,
Самі по людськи за жити.

Ми і так довго їм догаджали,
Самі жили в недостатках,
В голоді, зимні, в темних швицях,
Та у курних тісних хатах.

Від молодих літ в шахтах, заводах,
Тяжко що динни працюєм,
А як не здібні уже до праці,
Від голоду, зимна гинем.

Школи заперті для дітей наших,
Вони в фабриках враз з нами,
Де від тяжкої праці що динни
Їх умирає сотками.

Разом повстаньмо, впімнімсь за себе,
Будьмо людьми, не рабами,
До бою сміло в перед ступаймо,
Зробім рахунок з катами.

Т. Ткачук.

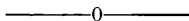
СУДІТЬ БРЕХНЯМИ.

(На путу: Ми робітники).

Судіть брехнями,
Мучте тюрмами,
Доки ще сила
У ваших руках.
Та знайте тиранн,
Що люд скоро встане,
Й ваш пшаний рай,
Розлетить ся в прах!

Чим більш будете
В тюрмах держати,
Чим дужче убити
Наш рух стремите,
Тим скорше усюди
Нарід ся пробуди
І всіх катів
З лица землі змете.

Тюрми темнії,
Нам не страшнії,
За кращую долю,
Все перенесем.
За що ми готови,
Бити ся до крові,
І цвіт життя
В офіру принесем.

М. Т. Паламорюк.

ДОСИТЬ ВАМ БУРЖУЇ.

(до повторення додається: цей).

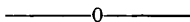
А ми виглядаєм сходу і заходу,
З відків прийдуть наші товариші.
Не чути і не видно, наших товаришів, (2)
Бють ся з буржуазійов за рівність свою,
Гей, не чути і не видно наших товаришів
Бють ся з буржуазійов за рівність свок

Ті злії буржуї на нас нападають,
На пролетарську диктатуру, на робітничі маси
Хотілиб буржуї, що-б робітничі маси (2)
Шли буржуазному престолу служити.

А робітничі маси всегда проганяють,
Долив буржую по цілому світі,
За трубіли труби — труби барабани, (2)
Кров пролялась по цілому світі.

Розпочалась битва — битва безщадна,
Кров пролялась горячов ріков.
Досить буржуї ми на вас робили, (2)
Підемо разом до праці одної.

М. Тарновський.

ПІСНЯ ВОЛІ.

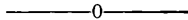
(На арію: Не згасайте ясні зорі).

Чути вісти з України:
«Люд робучий вже повстав,
На пожарищах — руїнах
Добуває людських прав.
Вже гнобителі ушали,
Розвалила ся тюрма,
Вже раби, ярмо нірвали,
Уступила нічна тьма!»

То не бурею підняв ся,
Бистро-дужий гураган,
То новітний лад почав,
Де не має місця пан!

Хоч реакція змагає,
Щоб здавити смілий бунт,
Та вже голосу не має,
Під погамн тратить ґрунт....

Гей робітнику всесвітний,
Поклади кінець журбі,
По неволі довголітній
Подай руку в боротьбі!
За права свої і волю,
Ти борцем відважним будь,
Переможцем в лютім бою,
Віддихне свобідно грудь!..

М. Т. Паламорюк.

ДОЛІВ ЦАРІВ.

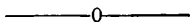
(На путу: Реве та стогне).

Реве та стогне, люд голодний,
Землі свободи добива,
Воює з пими кат негідний,
Всю землю кровю залива.

Народ убогий, на ту пору,
Де, де, і все й вигляда,
Коли прийде день занлати,
Судити будемо їх ми.

Нераз народ кланявсь, просив,
Та все на дармо було,
Тепер кінець усі голоті,
Всьо в комуні перетворив.

Но тепер люди научились,
Стали не слухати напів,
Кричать вони зі всеї сили,
Долів царів, долів панів.

М. Т. Паламорюк.

ВПЕРЕД КРОКОМ.

(на путі: Не мривтеся милі братя).

Не страхай ся, ти народи,
Гордо сміло все вперед,
Наша сила величезна,
З кожним кроком у перед.

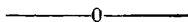
Бо горячий бій надходить,
Полки шляхом до борбн,
Стяг червоний у повітря,
Знак любови народу.

Скорим кроком за панами,
Що-б не стало ні сліду,
Хай вандрують в світ за очі,
Що-б не стало з їх знаку.

Земля наша, бо ми робим,
А заводн теж саме,
Дармоїдам вже не жити,
А кінець їх уже жде.

Кожний лайдак, що не роби,
Цего зараз і під суд,
Нам не треба дармоїдів,
Хай він іде геть від нас.

Тоді, кожний із нас знає,
Що братерство на землі,
Вже не буде кровопійців,
Народ гордо проживе.

ПІСНЯ ЧЕРВОНО-АРМІЙЦЯ.

(З російського.)

Разом товариші в ногу,
На остро штики точім,
Всім бідакам на підмогу,
Полки червоні двигнім.

Всюди розбійники - замори
Пють кров трудящих братів,
Вичистім хижії пори,
Силою наших штиків.

З многих перобів пузатих,
Склала ся власть богачів,
Банкирів шлім в поле жати,
А стайні чистить, князів.

Як перебудуть провину,
Паи і кулак і банкыр,
В уголь, у зерно, в машинну,
Ми перетворим їх жир.

Від Петрограду до Відня,
Тягнеть ся фронт босвий,
Скоро від Темзи до Сени,
Встане титан трудовий.

Не на Самарі, Уралі,
Кінчить ся страшний турній,
В битві рабів з капіталом,
Поле борби — світ цілий.

Як нам не стане патронів,
Як потонлять ся штики,
Будем душити тиранів,
Нальцями, сили руки.

Разом товариші в погу,
Годі вертати назад,
Всім бідакам на підмогу,
Нашії сили спішать!

(Московська «Праця.»)

З М І С Т .

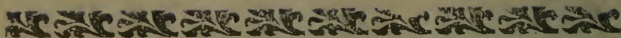
Стор.

Інтернаціонал	3
«Марселєза 20-го віку»	5
Разом товариші, ...	7
Похоронна пісня.	8
Червоний прапор	9
Маївка	11
В день першого мая	12
Варшавянка	13
Сльозами злита Україна	14
Ми робітники	15
Жалобний марш	17
Робітнича пісня	18
Царі кров нашу проливають	20
Пісня соціалістів	22
Шалійте	23
Пісня з «Великої європейської війни»	24
Всіх сил уживають	26
Сьміло друзи	27
Марселєза	27
Який то вітер	28
Не пора	29
Годі терпіти	31

Замкнули го до вязниці	33
Ой, вже час	34
Не пора	35
Сонце сходить	36
До бою	38
Марш гірників	40
Ще не вбита наша сила	42
Я самотний на чужині.....	43
Розвивай ся, ти високій дубе	44
Гимн укр. соц. в Америці	46
Не миритись милі друзя	47
Вставай вже роб. народе	48
Першій май	49
Погібшим	50
Ой ти дубе кучерявий	51
Гей пролетарю	53
Пора вже братя	54
Судить брехнями	55
Досить вам буржуї	56
Пісня волі	57
Вперед кроком	59
Пісня червоно-армійця	60

Маєм на складі найновішого рода переписні картки.

Н. Ленін	2
Л. Троцький	2
Роза Люксембург	2
К. Лібкнехт	2
К. Маркс	2
Последная трапеза	2ц.
Пираміда	2
Т. Г. Шевченко	2
Що ми робимо в імя бога	02
Кати пролетаріяту	02
Школи, газети, бесідники	02
Праця і заплата	02
Всі до роботи а тоді рівність буде	02
З Російського Музея Александра III.	2
Як виглядали перші люди (Адам і Ева)	2
Похорон Укр. Газети	2ц
Весьо в Болото	2ц.

Маєм на складі портрети всіх визначних людсь з російської Революції. У нас можете набути на бажане почти любы переписні картки. При більшім замовленю даємо великий опуст.

Також маємо на складі, кромі українських книжок, — книжки російські і польські.

ПИШИТЬ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НА ПОНИЗШУ АДРЕСУ:

UKRAINIAN PRINTING.

426 EAST. 9-th STREET., NEW YORK., N. Y.

